

Sygn. akt. III RC 295/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 maja 2016r.

Sąd Rejonowy w Radomsku III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie następującym :

Przewodniczący: SSR Gabriela Janson-Matusiak

Protokolant : starszy sekretarz sądowy Bronisława Zatoń

po rozpoznaniu w dniu 9 maja 2016r w Radomsku

sprawy z powództwa M. Z.

przeciwko A. Z.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

1.pozbawia wykonalności wyrok Sądu Okręgowego w P. T.. z dnia 29.03.2011 r. w sprawie IC.170/11 za okres od dnia 01.09.2013 r. do 30.04.2015 r.;

2.oddala powództwo w części pozostałej;

3.koszty zastępstwa adwokackiego między stronami wzajemnie znosi.

Sygn. akt III RC 295/15

UZASADNIENIE

W dniu 8 września 2015 r. do Sądu Rejonowego III Wydziału Rodzinnego wpłynął pozew złożony przez M. Z. przeciwko A. Z. o pozbawienie tytułu wykonawczego tj. wyroku Sądu Okręgowego wP. T. z dnia 29 marca 2011 roku w sprawie I C 170/11 w zakresie rozstrzygnięcia o alimentach i odsetkach ustawowych zasądzonych na rzecz A. Z. co do należności za okres od 1 września 2013 r. do 31 sierpnia 2015 r. Powód wniósł także o zawieszenie postępowania egzekucyjnego w zakresie zaległych alimentów za w/w okres, prowadzone przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Radomsku J. R. Kmp 38/15 – do czasu prawomocnego zakończenia postępowania. Ponadto strona powodowa wniosła o zasądzenie kosztów postępowania na jego rzecz od pozwanego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż spełnił świadczenie na rzecz pozwanego w okresie od 1 września 2013 r. do dnia 31 sierpnia 2015 r. Powód rozwiódł się z E. Z. w 2011 r., jednakże ponownie zawarł związek małżeński z byłą małżonką w dniu 5 października 2013 r. Podczas ponownego związku, dzieci pozostawały na utrzymaniu powoda, również A. Z.. Od maja 2015 r. powód wraz z E. Z. pozostają w separacji faktycznej i ponownie została złożona przez powoda sprawa o rozwód.

Postanowieniem tut. Sądu z dnia 7 października 2015r. oddalono wniosek w przedmiocie zabezpieczenia roszczenia (vide k. 48-49).

Na powyższe postanowienie powód wniósł zażalenie. (vide k. 52-53)

Postanowieniem z dnia 15 grudnia 2015 r. Sąd Okręgowy wP. T. II Wydział Cywilny Odwoławczy zmienił zaskarżone postanowienie w ten sposób, że zabezpieczył roszczenie powoda o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności, że zawiesił postępowanie egzekucyjne toczące się w sprawie Kmp 38/15, prowadzone przez Komornika Sądowego przy

Sądzie Rejonowym w Radomsku J. R. co do świadczeń alimentacyjnych za okres od dnia 1 września 2013 r. do dnia 30 kwietnia 2015 r., do czasu prawomocnego zakończenia postępowania w sprawie sygn. akt III RC 295/15. (vide k. 61-63)

Na rozprawie w dniu 5 kwietnia 2016 r., powód poparł powództwo. Natomiast pozwany nie uznał powództwa i wniósł o jego oddalenie.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Pozwany A. Z. jest synem powoda M. Z..

- bezsporne

Wyrokiem Sądu Okręgowego w P. T. z dnia 29 marca 2011 r. w sprawie o sygn. akt I C 170/11 w pkt. IV zasądono od powoda na rzecz A. Z. alimenty w kwocie 600 zł miesięcznie płatnie do dnia 15 każdego miesiąca do rąk matki E. Z. z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat.

- dowód: Wyrok Sądu Okręgowego I C 170/11 w akt sprawy IIIRC 250/15- załączonych do niniejszej sprawy;

A. Z. urodzony w dniu (...), obecnie studiuje leśnictwo na pierwszym roku (...) w W..

- dowód: zeznania A. Z. k. 91v.- 92; odpis skrócony aktu urodzenia w aktach sprawy IIIRC 250/15 - załączonych do niniejszej sprawy;

M. Z., 43 lata, z zawodu kierowca, prowadzi własną działalność gospodarczą. W dniu 29 marca 2011 r. uzyskał rozwód z małżonką E. Z.. Powód wraz z byłą małżonką ponownie zawarli związek małżeński w dniu 5 października 2013 r. Od maja 2015 r. strony ponownie pozostają w separacji faktycznej. W Sądzie Okręgowym w P. T. została przez powoda złożona sprawa o rozwód.

Podczas trwania drugiego małżeństwa, E. Z. wraz z dziećmi pozostawała na utrzymaniu powoda. M. Z. płacił rachunki i uregulował zadłużenia.

- dowód: potwierdzenia wpłat k. 30-39; zeznania M. Z. k. 91 i 91 v.; zeznania E. Z. k. 100 i 100v.; zeznania J. Z. k. 99 i 99v.; zeznania L. Z. k. 99 v. i 100;

W dniu 31 września 2015 r., A. Z. złożył wniosek egzekucyjny wobec ojca M. Z. o wyegzekwowanie alimentów zaległych za okres od 1 września 2013 r. do dnia 31 sierpnia 2015 r. w łącznej kwocie 14.400 zł oraz alimentów bieżących od 1 września 2015 r.

Postępowanie egzekucyjne co do świadczeń alimentacyjnych za okres od dnia 1 września 2013 r. do dnia 30 kwietnia 2015 r., w dniu 8 stycznia 2016 r. zostało zawieszono do czasu prawomocnego zakończenia postępowania.

- dowód: wniosek egzekucyjny k. 5; postanowienie z dnia 08.01.2016 r. k. 72;

Powód w okresie od 1 września 2013 r. do dnia 30 kwietnia 2015 r. wpłacił na rzecz pozwanego alimenty w łącznej kwocie 11.226 zł.

- dowód: potwierdzenie przelewów k. 6-28; potwierdzenie odebrania pieniędzy przez E. Z. k.29;

Ustalenia Sądu Rejonowego w niniejszej sprawie znajdują uzasadnienie we wszystkich przeprowadzonych dowodach, które zostały powołane przy ustalaniu podstawy faktycznej rozstrzygnięcia, zaś zgromadzony w sprawie materiał dowodowy jest, zdaniem Sądu, wystarczający dla potrzeb rozstrzygnięcia.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest częściowo zasadne i znajduje oparcie w treści art. 840§1 kpc, zgodnie z którym dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli:

- 1) przeczy zdarzeniom, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności, a w szczególności gdy kwestionuje istnienie obowiązku stwierdzonego tytułem egzekucyjnym niebędącym orzeczeniem sądu albo gdy kwestionuje przejście obowiązku mimo istnienia formalnego dokumentu stwierdzającego to przejście;
- 2) po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może powództwo oprzeć także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie;
- 3) małżonek, przeciwko któremu sąd nadał klauzulę wykonalności na podstawie art. 787, wykaże, że egzekwowane świadczenie wierzycielowi nie należy się, przy czym małżonkowi temu przysługują zarzuty nie tylko z własnego prawa, lecz także zarzuty, których jego małżonek wcześniej nie mógł podnieść.

Uwzględniając powyższe, stwierdzić, należy, że zgłoszone przez M. Z. powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części.

Słusznym było żądanie powoda pozbawienie tytułu wykonawczego w postaci Wyrok Sądu Okręgowego I C 170/11, wykonalności co do jego pkt IV z uwagi na jego częściowe spełnienie. W przypadku gdyby powód nie wytoczył powództwa, Komornik sądowy wyegzekwowałby ponownie pieniądze na poczet alimentów, które zostały już uiszczone.

W niniejszej sprawie powód uiszczył należność z tytułu w/w wyroku dobrowolnie na rzecz syna A. Z., pozostając w ponownym małżeństwie z E. Z.. Powód przedłożył na tą okoliczność kopie przelewów, ponadto w okresie drugiego małżeństwa utrzymywał A. Z.. Tym samym uznać trzeba, że po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie wskutek którego zobowiązanie wynikające z pkt IV wyroku częściowo wygasło poprzez jego spełnienie. Sąd uznał, iż powód spełnił świadczenie od dnia 1 września 2013 r. do dnia 30 kwietnia 2015 r. W tym zakresie, zdaniem Sądu powództwo M. Z. zasługiwało na uwzględnienie.

W pozostałym zakresie powództwo należało oddalić, gdyż powód w żaden sposób nie udowodnił, że świadczenie zostało przez niego spełnione bezpośrednio do rąk pozwanego we wskazanym okresie w całości. Powód nie przedstawił dowodów wpłat czy poświadczeń otrzymania alimentów od pozwanego za okresy nieuwzględnione w sentencji wyroku.

Reasumując, w ocenie Sądu nie zostały spełnione przesłanki do pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego wskazane w art. 840 § 1 k.p.c. odnośnie całego okresu od 1 maja 2015 r. do 31 sierpnia 2015 r. i w związku z tym powództwo w pozostałym zakresie należało oddalić jako bezzasadne.

Koszty zastępstwa procesowego, wobec treści orzeczenia w stosunku do żądań obu stron, na podstawie art. 100 k.p.c., Sąd postanowił wzajemnie znieść.